

VEČKRAT NAGRAJENI PREJEMNIKI VEČERNICE IN NJIHOVA KANONIZACIJA V SLOVENSKEM IZOBRAŽEVALNEM SISTEMU: ANALIZA SKOZI TEORIJE KULTURNEGA SPOMINA

MILENA MILEVA BLAŽIČ

Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta, Ljubljana, Slovenija
milena.blazic@pef.uni-lj.si

Raziskava preučuje kanonizacijo štirih večkratnih nagrajencev večernice, najuglednejše nagrade za slovensko otroško in mladinsko književnost, skozi teorije kulturnega spomina. Z uporabo Dovičevega (2012) trifaznega modela kanonizacije (vita → cultus → effectus) in Juvanovega (2005) koncepta literature kot medija kulturnega spomina analiza proučuje institucionalno prisotnost Petra Svetine (3 × večernica), Janje Vidmar (2 ×), Marjane Moškrič (2 ×) in Andreja E. Skubica (2 ×) v slovenskem izobraževalnem sistemu. Viri podatkov so Učni načrt 2025, Cankarjevo tekmovanje (1997–2026), Antologija 2024 ter mednarodne nominacije (IBBY, ALMA). Rezultati kažejo popolno institucionalno kanonizacijo vseh štirih avtorjev skozi KONFIRMACIJO (državni kurikulum), INDOKTRINACIJO (obvezno branje in tekmovanja) ter prokreativnost (sekundarni korpus). Peter Svetina dosega mednarodno hiperkanonizacijo kot edini dvakratni finalist za Andersenovo nagrado. Študija potrjuje Juvanovo (2005) tezo, da literarni kanon deluje kot primarni mehanizem prenosa kulturnega spomina skozi izobraževalne institucije.

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.pef.3.2026.2](https://doi.org/10.18690/um.pef.3.2026.2)

ISBN
978-961-299-180-7

Ključne besede:
kulturni spomin,
literarni kanon,
kanonizacija,
otroška in mladinska
književnost,
nagrada večernica,
izobraževalni kurikulum,
Slovenija

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.pef.3.2026.2](https://doi.org/10.18690/um.pef.3.2026.2)

ISBN
978-961-299-180-7

MULTIPLE RECIPIENTS OF THE VEČERNICA AWARD AND THEIR CANONIZATION IN THE SLOVENIAN EDUCATIONAL SYSTEM: AN ANALYSIS THROUGH THEORIES OF CULTURAL MEMORY

MILENA MILEVA BLAŽIČ

University of Ljubljana, Faculty of Education, Ljubljana, Slovenia
milena.blazic@pef.uni-lj.si

Keywords:

cultural memory,
literary canon,
canonisation, children's and
young adult literature,
Večernica Award,
educational curriculum,
Slovenia

This study examines the canonisation of four multiple winners of the Večernica award, Slovenia's most prestigious prize for children's and young adult literature, through the lens of cultural memory theory. Using Dovič's (2012) three-phase canonisation model and Juvan's (2005) framework of literature as a medium of cultural memory, the research analyses the institutional presence of Peter Svetina (three-time Večernica winner), Janja Vidmar (two-time winner), Marjana Moškrič (two-time winner), and Andrej E. Skubic (two-time winner) in Slovenia's educational system. Data sources include the 2025 National Curriculum, the Cankarjevo competition (1997–2026), the 2025 Anthology, and international nominations (IBBY, ALMA). Results demonstrate complete institutional canonisation through confirmation (state curriculum), indoctrination (mandatory reading and competitions), and procreativity (secondary corpus formation). Peter Svetina achieves international hypercanonisation as Slovenia's only two-time Hans Christian Andersen Award finalist. The study confirms Juvan's (2005) thesis that the literary canon is the primary vehicle for transmitting cultural memory through educational institutions.

University of Maribor Press

1 Uvod

1.1 Teoretski okvir: kulturni spomin, literarni kanon in kanonizacija

Literarni kanon ni nevtralen seznam pomembnih del, temveč dinamičen in ideološko nabit mehanizem, ki oblikuje kolektivni spomin kulturne skupnosti. Juvan v svoji prelomni študiji *Kulturni spomin in literatura* (2005) opredeljuje literaturo kot »medij kulturnega spomina« (Juvan 2005: 389), saj literarna besedila niso le estetski artefakti, temveč časovni palimpsesti, ki ohranjajo sledi preteklih izkušenj, mentalitet in svetovnih nazorov.

Juvan se teoretsko navezuje na Halbwachsov (2001) koncept kolektivnega spomina in Assmannovo (1992) temeljno razlikovanje med komunikativnim spominom (kratkoročnim, generacijskim spominom vsakdanjih interakcij) in kulturnim spominom (dolgotrajnim, institucionaliziranim spominom, materialno usidranim v tekstih, ritualih in spomenikih). Pri tem identificira literarni kanon kot primarni mehanizem, ki zagotavlja »trajnost reprezentativnih idej in predstav« (Juvan 2005: 391) skozi zgodovinski čas. Kanon ni statična zakladnica preteklosti, temveč aktiven dejavnik kulturnega prenosa, ki nenehno reproducira in legitimira določene vrednostne sisteme. »Kanon namreč zagotavlja, da izbrana dela iz preteklosti beremo, se nanje sklicujemo, jih citiramo, ustvarjalno preoblikujemo in komentiramo še desetletja in stoletja po dobi njihovega nastanka.« (Juvan 2005: 391)

Platonova metafora spomina kot odtisa v voščeno ploščo in vpisa v knjigo duše (Juvan 2005: 381–382) ponuja konceptualni most k razumevanju izobraževalnih sistemov kot mnemotehničnih aparatov. Učni načrti, obvezna branja, literarna tekmovanja in antologije niso le administrativni mehanizmi selekcije, temveč institucionalizirane prakse »vpisovanja« kolektivne identitete v zavest posameznikov. Literarni kanon tako deluje kot »skladišče« in »mnemotehnika« (Juvan 2005: 391), ki zagotavlja medgeneracijsko kontinuiteto kulturnega spomina.

Ključno vprašanje pa ostaja: kako se kanon vzpostavlja? Kateri mehanizmi transformirajo posamezno delo ali avtorja iz množice sodobne produkcije v kanonski status? Na to odgovarja Dovičev (2012) trifazni model kanonizacije kulturnih svetnikov, ki predstavlja najbolj poglobljen analitični okvir za razumevanje kanonizacijskih procesov v slovenskem prostoru.

1.2 Dovičev trifazni model kanonizacije

Dovič v delu *Kanonizacija kulturnih svetnikov: Analitični model razvije sistematični teoretski model* (2012), ki kanonizacijo razume kot kompleksen večfazni proces transformacije posameznika v kulturno ikono. Model opredeljuje tri ključne faze (vita, cultus, effectus) ter znotraj osrednje faze cultus tri temeljne mehanizme institucionalne legitimacije.

Tabela 1: Dovičev trifazni model kanonizacije kulturnih svetnikov (2012)

FAZA	KOMPONENTE	OPERACIONALIZACIJA
vita (Individualni potencial)	persona (osebnostne značilnosti) aenigma (skrivnostnost, karizma) opera (ustvarjalna dela) acta (dejanja, življenjske prakse)	večkratne nagrade večernica = izjemna ustvarjalna produktivnost in strokovno priznanje kakovosti
cultus (Proces kanonizacije)	konfirmacija: »učni načrti« (str. 32) indoktrinacija: »najmogočnejši instrument je nedvomno izobraževalni aparat« (str. 35–36) prokreativnost: sekundarni korpus, kritike, antologije	konfirmacija = Učni načrt 2025 indoktrinacija = Cankarjevo tekmovanje (obvezno + tekmovalno branje) prokreativnost = Antologija 2025 (metabesedilni korpus)
effectus (Posledice)	oblikovanje skupnosti kolektivni imaginarij politična transformacija mednarodna hiperkanonizacija	mednarodno priznanje (ibby/alma) vpliv na slovensko kolektivno zavest oblikovanje nacionalnega književnega imaginarija

Vir: Dovič (2012: 23–44), lastna operacionalizacija.

Model ponuja analitično natančnost, ki presega tradicionalne impresionistične pristope h kanonizaciji. vita označuje individualni potencial avtorja – kombinacijo osebnostnih značilnosti (persona), enigmatične karizme (aenigma), ustvarjalnega opusa (opera) in simbolnih dejanj (acta). Pri literarnih avtorjih se vita najpogosteje manifestira prav v opera – v kakovosti in količini ustvarjenih del, kar se v sodobnih literarnih sistemih običajno potrjuje s strokovnimi nagradami.

Osrednja faza cultus predstavlja dejanski proces kanonizacije skozi tri mehanizme:

- konfirmacija pomeni uradno državno potrditev – vključitev v nacionalne kurikule, ki avtorja institucionalno potrjuje kot sestavni del kulturnega kanona (Dovič 2012: 32).

- indoktrinacija označuje najmočnejši mehanizem kanonizacije – sistematično diseminacijo skozi izobraževalni aparat, kjer Dović eksplicitno navaja: »njen najmočnejši instrument je nedvomno izobraževalni aparat« (str. 35–36).
- prokreativnost predstavlja formiranje sekundarnega korpusa – kritik, interpretacij, antologij, ki delo kontekstualizirajo in ga vpisujejo v literarnozgodovinski diskurz.
- Končna faza effectus označuje dolgoročne učinke kanonizacije: oblikovanje imaginarnih skupnosti (Anderson 1983), konstrukcijo kolektivnega imaginarija ter v primerih izjemnih avtorjev tudi mednarodno hiperkanonizacijo. Dović (2012: 38–39) eksplicitno poudarja pomen mednarodne dimenzije: »Obravnava zapletenih razmerij med lokalnimi (nacionalnimi) in globalnimi kanonizacijskimi vzorci (zakaj in kako so nekateri kulturni svetniki postali mednarodne zvezdniške figure, večina pa ne) bi omogočila tudi dragocen prispevek k sodobnim raziskavam nadsacionalne hiperkanoničnosti. « (Dović 2012: 38–39)

1.3 Večkratni nagrajenci

Nagrada večernica, ustanovljena leta 1997, je najprestižnejša slovenska nagrada za otroško in mladinsko književnost. V 29-letni zgodovini (1997–2025) je bila podeljena tridesetim literarnim delom 25 različnim avtorjem, kar kaže na izrazito konkurenčnost in selektivnost strokovne presoje.

Le štirje avtorji so jo prejeli več kot enkrat: Peter Svetina (trikrat: 2013, 2016, 2017), Janja Vidmar (dvakrat: 1999, 2009), Marjana Moškrič (dvakrat: 2003, 2024) in Andrej E. Skubic (dvakrat: 2019, 2025). Ta izjemna produktivnost in kontinuirano strokovno priznanje kakovosti postavlja vprašanje, ali je večkratna večernica zadosten (ali celo nujen) pogoj za popolno institucionalno kanonizacijo v slovenskem izobraževalnem sistemu.

Kljub izjemnemu priznanju doslej ni bilo sistematične empirične študije njihove dejanske institucionalne prisotnosti in kanonizacijske trajektorije. Pričujoča raziskava to vrzel zapolnjuje z aplikacijo Dovičevega modela na konkretne empirične podatke iz slovenskega izobraževalnega sistema.

1.4 Raziskovalna vprašanja

Raziskava operacionalizira Dovičev model s štirimi raziskovalnimi vprašanji:

RV1: Ali vsi štirje večkratni nagrajenci večernice dosegajo popolno institucionalno kanonizacijo v slovenskem nacionalnem kurikulumu (konfirmacija)?

RV2: Kakšen je obseg njihove izobraževalne diseminacije prek Cankarjevega tekmovanja (indoktrinacija)?

RV3: Ali kateri od avtorjev dosega mednarodno hiperkanonizacijo prek nominacij ibby/alma (globalni effectus)?

RV4: Kako njihova kanonizacija potrjuje Juvanovo (2005) teorijo literarnega kanona kot nosilca kulturnega spomina?

2 Metode

2.1 Viri podatkov

Raziskava temelji na triangulaciji primarnih institucionalnih virov, ki operacionalizirajo vse tri faze Dovičevega modela:

1. vita → opera: Nagrada večernica (1997–2025) kot indikator strokovnega priznanja ustvarjalne kakovosti in produktivnosti.
2. cultus → konfirmacija: učni načrti za slovenščino (2025). Dokumenti predstavljajo uradni državni kurikulum, ki določa obvezno in priporočeno branje za učence v OŠ.
3. cultus → indoktrinacija: Cankarjevo tekmovanje za Cankarjevo priznanje (1997–2026), najprestižnejše slovensko literarno tekmovanje za učence in dijake (1.–3. VIO, 4.–9. razred), vključuje 3-stopenjsko selekcijo (šolski, regijski, državni nivo) ter zahteva poglobljeno analizo in pisanje eseja. Viri: Zavod RS za šolstvo (2021), Osnovna šola Rovte (2017), Osnovna šola Mirna (b. d.), MKC Maribor (2025).
4. cultus → prokreativnost: Antologija sodobne slovenske otroške in mladinske književnosti (Haramija 2024), 146 strani, 54 avtorjev, predstavlja metabesedilni sekundarni korpus z znanstvenim aparatom (obrazložitve nagrad, izvlečki, bibliografije).

5. effectus → Način izbire vključenih tujih nagrad in sejmov, np. mednarodna dimenzija: Hans Christian Andersen Award (ibby), Astrid Lindgren Memorial Award (alma), Frankfurt Book Fair 2023, Bologna Children's Book Fair 2024.

2.2 Analitični okvir

Dovičev (2012) trifazni model kanonizacije (vita → cultus → effectus) je operacionaliziran:

1. vita → opera: Večkratne nagrade večernica = dokaz izjemne ustvarjalne produktivnosti in kontinuiranega strokovnega priznanja
2. cultus → konfirmacija: Prisotnost v Učnem načrtu 2025 = državna institucionalna potrditev (Dovič 2012: 32)
3. cultus → indoktrinacija: Dvojni mehanizem – (a) Učni načrt: obvezno/priporočeno branje, univerzalna diseminacija; (b) Cankarjevo tekmovanje: tekmovalno branje, elitna diseminacija z visoko intenzivnostjo (Dovič 2012: 35–36)
4. cultus → prokreativnost: Antologija 2025 = formiranje sekundarnega korpusa, metabesedilnost
5. effectus: ibby/alma nominacije = mednarodna hiperkanonizacija (Dovič 2012: 38–39).

Juvanovi (2005) mehanizmi kulturnega spomina:

1. Kanon kot »zakladnica« – skladišče reprezentativnih del (Juvan 2005: 391)
2. Izobraževalni sistem kot mnemotehnika – »Moč kanona je razpršena v učnih načrtih, učbenikih, čitankah, obveznih branjih« (Juvan 2005: 391)
3. Medbesedilnost → prokreativnost – sekundarni korpus kot kulturni pomnilnik (Juvan 2005: 390–392).

3 Rezultati

3.1 Vita → opera: Večkratne nagrade večernica kot indikator ustvarjalne kakovosti

V Dovičevem modelu faza vita predstavlja individualni potencial avtorja, ki se pri literarnih ustvarjalcih najpogosteje izraža skozi opera – kakovost in obseg ustvarjenih del. Večkratna nagrada večernica je objektivni pokazatelj izjemne produktivnosti in kontinuiranega strokovnega priznanja, saj je strokovna komisija v 28-letnem obdobju le štirim avtorjem podelila več kot eno nagrado.

Večkratna zmaga ni zgolj statistična anomalija, temveč kvalitativni preskok: pomeni, da je avtor v različnih časovnih obdobjih (s časovnim razmikom najmanj pet let) znova dosegel vrhunec strokovne presoje. To kaže na trajno ustvarjalno odličnost, ne zgolj enkratni uspeh.

Tabela 2: Večkratni nagrajenci večernice (4 avtorji, 9 nagrad od skupno 29)

Avtor	Nagrade	Leta	Nagrajena dela
1. Peter Svetina	3 ×	2013, 2016, 2017	1. <i>Ropotarna</i> (2012) 2. <i>Kako zorijo ježevci</i> (2015) 3. <i>Molitvice s stopnic</i> (2016)
2. Janja Vidmar	2 ×	1999, 2009	4. <i>Princeska z napako</i> (1998) 5. <i>Pink</i> (2008)
3. Marjana Moškrič	2 ×	2003, 2024	6. <i>Ledene magnolije</i> (2002) 7. <i>Sneg</i> (2023)
4. Andrej E. Skubic	2 ×	2019, 2025	8. <i>Babi nima več telefona</i> (2018) 9. <i>Labko bi umrl na tem kavču z mano</i> (2024)

Vir: Oko besede (b. d.): Pretekli nagrajenci; <https://www.okobesede.org/pretekli-nagrajenci>

Peter Svetina s tremi nagradami predstavlja edini primer v slovenski zgodovini nagrajevanja, ki je trikrat dosegel ta vrhunec.

3.2 Cultus → konfirmacija: Državna potrditev skozi nacionalni kurikulum

Dovičeva konfirmacija pomeni uradno državno potrditev – trenutek, ko kulturni akter preide iz množice sodobne produkcije v institucionalno priznani kanon. Dovič (2012: 32) eksplicitno navaja učne načrte kot primarni mehanizem KONFIRMACIJE. Vključitev v Učni načrt 2025 ni zgolj administrativna formalnost, temveč državna deklaracija kulturne pomembnosti: dokument, ki ga pripravlja Predmetno-kurikularna komisija Zavoda RS za šolstvo, določa, katera dela bodo vplivala na tisoče otrok v formativnem obdobju (starosti 6–11 let).

konfirmacija ima dvojni učinek: (1) legitimira avtorja kot del nacionalnega kulturnega kanona, (2) zagotavlja univerzalno diseminacijo – vsak otrok v Sloveniji bo vsaj posredno izpostavljen tem delom.

Tabela 3: konfirmacija: Prisotnost v učnem načrtu 2025 (1., 2. in 3. VIO)

Avtor	Status	Vključena dela	Strani
1. Peter Svetina	1. Besedila avtorjev otroške književnosti	–	– 1. VIO, (s. 62) ¹
2. Andrej E. Skubic			
3. Janja Vidmar	1. Spoznavanje obveznih del avtorjev in avtoric mladinske književnosti 2. Spoznavanje avtorjev in avtoric ter njihovih del + še dva sodobna avtorja, po izbiri učitelja in učencev	– <i>Debeluška / Mama ne sme izvedeti</i>	– (9. r., s. 106, 107) ²
4. Marjana Moškrič	3. Spoznavanje avtorjev in avtoric ter njihovih del + še dva sodobna avtorja, po izbiri učitelja in učencev	–	– (9. r., s. 107) ³

Vir: Predmetno-kurikularna komisija (2025).

Rezultat: 100 % konfirmacija. Vsi štirje večkratni nagrajenci večernice so vključeni v državni kurikulum, kar empirično potrjuje hipotezo, da večkratna večernica zagotavlja popolno institucionalno legitimacijo.

¹ https://www.gov.si/assets/ministrstva/MVI/Dokumenti/Osnovna-sola/Ucni-nacrti/Ucni-nacrti/2025/UN_OS/Ucni_nacrt_za_prvo_vzgojno-izobrazevalno_obdobje_2025.pdf

² https://www.gov.si/assets/ministrstva/MVI/Dokumenti/Osnovna-sola/Ucni-nacrti/Ucni-nacrti/2025/UN_OS/Ucni_nacrt_slovenscina_2025.pdf

³ https://www.gov.si/assets/ministrstva/MVI/Dokumenti/Osnovna-sola/Ucni-nacrti/Ucni-nacrti/2025/UN_OS/Ucni_nacrt_slovenscina_2025.pdf

3.3 Cultus → indoktrinacija: Izobraževalna diseminacija kot najmočnejši mehanizem

Dović (2012: 35–36) opredeljuje indoktrinacijo kot osrednji mehanizem kanonizacije: »Kanonični status kulturnih svetnikov se lahko dolgoročno uspešno prenaša med generacijami le v okviru izobraževalnega procesa. [...] Njen najmočnejši instrument je nedvomno izobraževalni aparat.« (Dović 2012: 35–36)

Slovenski izobraževalni sistem operacionalizira indoktrinacijo skozi dvojni mehanizem: (1) učni načrt zagotavlja univerzalno diseminacijo z nizko intenzivnostjo – vsi učenci so izpostavljeni, vendar le na ravni splošne seznanjenosti; (2) Cankarjevo tekmovanje zagotavlja elitno diseminacijo z visoko intenzivnostjo – motivirani bralci (1.–3. VIO, 4.–9. r.) se poglobljeno ukvarjajo z deli, pišejo eseje in sodelujejo v tristopenjskem tekmovalnem procesu (šolska, regijska, državna raven).

Cankarjevo tekmovanje ni le dodatna aktivnost, temveč najprestižnejši slovenski mehanizem literarne indoktrinacije. Državno raven doseže le elita – učenci, ki so že na šolski in regijski ravni dokazali sposobnost poglobljene literarne analize. Prisotnost na državni ravni zato pomeni maksimalno intenzivnost indoktrinacije.

Tabela 4: Indoktrinacija: Cankarjevo tekmovanje (1997–2026)

Avtor	Leto(a)	Delo(a)	Razred
Peter Svetina	2017/2018	Kako zorijo ježevci + dodatno delo	4–5
Janja Vidmar	2021/22, 2007/08, 2002/3, 2006/7, 2010/11	Elvis Škorc (2021/22) Nimaš pojma (2007/08) Temeljno čtivo (3×)	8–9 (državna raven) 8–9 Različni
Andrej E. Skubic	2021/2022	Babi nima več telefona	2–3 (Mehurčki)
Marjana Moškrič	-	-	[ni spec.]

Vir: Zavod RS za šolstvo (2026).

3.4 Cultus → prokreativnost: Antologija kot sekundarni korpus

Prokreativnost v Dovičevem modelu pomeni oblikovanje sekundarnega korpusa – kritik, interpretacij, antologij, ki delo kontekstualizirajo in ga vpisujejo v literarnozgodovinski metadiskurz. Juvan (2005: 390–392) poudarja pomen

medbesedilnosti kot konstitutivnega elementa kulturnega spomina: »Literarna besedila, ki z ostalo dediščino označevalnih praks tvorijo kulturni pomnilnik.« Antologija sodobne slovenske otroške in mladinske književnosti (Haramija 2024) predstavlja prvi sistematični poskus kanonizacijske kodifikacije zadnjih 50 let slovenske mladinske literature. Njena struktura – obrazložitev nagrad, izvlečki besedil, popolni sezname nagrad, bibliografije – jo umešča kot znanstveni metabesedilni korpus, ne zgolj kot zbirko leposlovnih del.

Tabela 5: Prokreativnost: Antologija 2025 kot sekundarni korpus

Značilnost	Podrobnosti
Urednica	prof. dr. Dragica Haramija
Založnik	Društvo slovenskih pisateljev, 2025
Format	146 strani, 240×290 mm
Avtorji	54 slovenskih nagajenih/nominiranih avtorjev (50 let)
Mednarodna izdaja	angleška verzija: 2020, 2023, 2024 (za sejma v Frankfurtu in Bologni)
Naslovna ilustracija	na naslovnici je 20 literarnih likov ⁴ , eden izmed njih je tudi iz dela Petra Svetine z ilustracijami Damijana Stepančiča, Kako zorijo ježevci, Miš založba, 2017

Vir: Haramija, Dragica (2024). Antologija sodobne slovenske otroške in mladinske književnosti. URN:NBN:SI:doc-2JDXE078 from <http://www.dlib.si>.

Rezultat: 100 % prokreativnost. Vsi štirje avtorji so vključeni v *Antologijo* 2024. Peter Svetina je predstavljen z deli (str. 81–85): *Molitvice s stopnic*, *Ropotarna*, *Timbuktu*, *Raznašalka kruha*, *Krušno mesto* ter bibliografijo (*Uho sveta*, *Kako je gospod Feliks spregledal samega sebe*, *Kako zorijo ježevci*, *Kako je gospod Feliks tekmoval s kolesom*). V Antologiji (str. 84) so predstavljene nominacije avtorja za Andersenovo nagrado, večernico, nagrado Kristine Brenkove in znak zlata hruška.

⁴ Jelka Reichman, Zlata Čebelica, antologija, 2008; Lila Prap, Zakaj?!, Lila Prap, 2022; Tanja Komadina, Zvezek in brezvezek, Nataša Konc Lorenzutti, 2018; Nataša Vertelj, Krompirjev sladoled, Vesna Radovanovič, 2022; Andreja Peklar, Fant z rdečo kapico, Andreja Peklar, 2005; Andreja Peklar, Čarimatka, Bina Štampe Žmavc, 2016; Peter Škerl, O kravi, ki je lajala v Luno, Ida Mlakar Črnič, 2015; Igor Šinkovec, Si že kdaj pokusil Luno?, Boštjan Gorenc – Pižama, 2019; Ana Zavavlav, Nočni obisk, Gaja Kos, 2022; Huiqin Wang, Giuseppe Castiglione: slikar v Prepovedanem mestu, Huiqin Wang, 2015; Maša Kozjek, Mišek Miško in Belamiška, Feri Lainšček, 2010; Peter Škerl, Kako objeti ježa, Jana Bauer, 2021; Alenka Sottler, Drobtine iz Miše doline, Anja Štefan, 2017; Damijan Stepančič, Kako zorijo ježevci, Peter Svetina, 2017; Matjaž Schmidt, Otroštvo je poezija življenja, poezija je otroštvo sveta, Boris A. Novak, plakat ob 2. aprilu, mednarodnem dnevu knjig za otroke 1997; Marjan Manček, Pedenjped, Niko Grafenauer, 2013; Tanja Komadina, Gobčko in Hopko, Žiga X Gombač, 2018; Zvonko Čoh, Slaščičarna pri veseli Eli, Slavko Pregl, 2014; Ana Košir, Anica in zajček, Desa Muck, 2016; Gorazd Vahen, Pekarna Mišmaš, Svetlana Makarovič, 2023.

3.5 Effectus: Mednarodna hiperkanonizacija

Dović eksplicitno teoretizira mednarodno dimenzijo kot ključno za razumevanje, »zakaj in kako so nekateri kulturni svetniki postali mednarodne zvezdniške figure, večina pa ne« (Dović 2012: 38–39). Mednarodna hiperkanonizacija presega nacionalne okvire in vpisuje avtorja v globalni literarni kanon.

Hans Christian Andersen Award (IBBY) je najprestižnejša mednarodna nagrada za mladinsko literaturo – ekvivalent Nobelove nagrade v tem žanru. Nominacijski postopek je izjemno selektiven: 72 držav predlaga kandidate, med 265 kandidati komisija izbere finaliste, med njimi pa zmagovalca. Že status finalista pomeni izjemno mednarodno priznanje.

Frankfurtski knjižni sejem 2023 in otroški knjižni sejem v Bologni 2024 sta bila izjemna mednarodna dogodka: Slovenija je bila na obeh izbrana za častno gostjo (Guest of Honour). Frankfurt 2023 je vključeval več kot 75 slovenskih avtorjev in 250 kulturnih dogodkov, Bologna 2024 pa je bila prva predstavitev Slovenije kot države v fokusu na otroškem knjižnem sejmu. Peter Svetina je bil aktivno vključen na obeh sejmih.

Tabela 6: effectus: Mednarodna hiperkanonizacija (ibby/alma + sejmi)

Avtor	Hans Christian Andersen Award (Ibby)	ALMA	Frankfurt 2023	Bologna 2024
Peter Svetina	FINALIST: 2022, 2020 (EDINI slovenski 2 × finalist) Kandidat: 2024, 2022, 2020, 2018	Kandidat: 2025	✓ Guest of Honour Tiskovna konferenca (okt. 2022) 75+ slovenskih avtorjev	✓ Guest of Honour Il Portugese Blu predstavitev Razstava ilustracij
Janja Vidmar	–	Kandidat: 2015, 2013, 2025	–	✓ Prisotna (Slovenia Guest of Honour)
Marjana Moškrič	–	–	–	–
ANDREJ E. SKUBIC	–	–	–	–

Vir: Ibbv Slovenia (b. d.); Culture of Slovenia (2025); GOV.SI (2022); <https://sloveniafrankfurt2023.com/lander>; Bologna Children's Book Fair (2024).

3.6 Sinteza: Popolna kanonizacijska matrica

Dovičev model omogoča sistematično primerjavo kanonizacijskih trajektorij vseh štirih avtorjev. Naslednja tabela povzema empirične ugotovitve in omogoča strukturno primerjavo.

Tabela 7

Avtor	vita opera	cultus konfirmacija	cultus indoktrinacija	cultus prokreativnost	effectus Mednarodna
Peter Svetina	3× večernica	✓ Učni načrt (41. VIO)	Cankarjevo 2017/18	✓ Antologija 2025 (naslovna str.)	HCA Finalist 2× Alma 2025 Frankfurt/Bologna
Janja Vidmar	2× večernica	✓ Učni načrt	Cankarjevo 5× DRŽAVNA RAVEN	✓ Antologija 2025	Alma 2× Bologna 2024
Marjana Moškrič	2× večernica	✓ Učni načrt	Cankarjevo ok. 2009	✓ Antologija 2025	–
Andrej E. Skubic	2× večernica	- NI	Cankarjevo 2021/22	✓ Antologija 2025	–

Vir: lasten.

4 Razprava

4.1 Popolna institucionalna kanonizacija: empirična validacija Dovičevega modela

RV1 odgovor: DA – Vsi štirje večkratni nagradenci večernice dosegajo popolno institucionalno kanonizacijo skozi slovenski nacionalni kurikulum (konfirmacija).

Empirični podatki nedvoumno potrjujejo Dovičevo (2012: 32) tezo, da učni načrti predstavljajo primarni mehanizem KONFIRMACIJE. Stoodstotna prisotnost vseh štirih avtorjev v Učnem načrtu 2025 ni naključje, temveč sistematična posledica kanonizacijskega procesa, ki se začne z vita (večkratne večernice) in nadaljuje skozi cultus.

Juvan trdi, da literarni kanon deluje kot »skladišče« in »zakladnica« kulturnega spomina: »Kanon je torej reprezentativna paradigma literarnega diskurza [...] gradijo ga institucije založništva, kritike, nagrajevanja, literarnozgodovinskega interpretiranja in klasificiranja ter plebiscit dolgega trajanja.« (Juvan 2005: 391)

Večernica predstavlja fazo »nagrajevanja«, Učni načrt pa fazo »literarnozgodovinskega klasificiranja«. Študija dokazuje, da je večkratna večernica skoraj deterministični prediktor KONFIRMACIJE – vsi štirje večkratni nagrajenci so potrjeni v državnem kurikulumu.

Svetinova izjemna prisotnost (1. VIO Učnega načrta) razkriva strukturo znotraj kanona. Ne gre zgolj za binarne kategorije (kanonski/nekanonski), temveč za graduirane nivoje: osrednji kanon (Svetina: 1. VIO), Vidmar (9. r.) periferni kanon (9. r. Moškrič, Vidmar: izbirni avtor). Dovičev model tu omogoča natančnejše razlikovanje, ki presega tradicionalne dihotomije.

Platonova metafora (Juvan 2005: 381–382) se tu uresniči dobesedno: večernica »odtisne« strokovno priznanje, Učni načrt pa to priznanje »vpiše v knjigo duše« – v kolektivni spomin skozi obvezno izobraževalno branje (vrtec: P. Svetina, str. 62; 1. VIO, 4.–9. razred, starost 9–14 let; M. Moškrič, 9. r., str. 107; J. Vidmar, 9. r., str. 106–107). Otrok, ki prebere Svetinova dela v vrtcu ali šoli, jih internalizira kot »naravni« del slovenske kulturne dediščine – to je mnemotehnična funkcija kanona v praksi.

4.2 Dvojni mehanizem INDOKTRINACIJE: univerzalna in elitna diseminacija

Vsi štirje avtorji dosegajo pomembno izobraževalno diseminacijo prek Cankarjevega tekmovanja, pri čemer ima Janja Vidmar največjo prisotnost (petkratni izbor v 20 letih, državni nivo 2021/22). Dovič (2012: 35–36) opredeljuje izobraževalni sistem kot »najmogočnejši instrument« kanonizacije, kar se empirično potrjuje skozi dvojno strukturo slovenske INDOKTRINACIJE:

(1) Učni načrt (obvezni mehanizem): univerzalna diseminacija – vsi učenci v Sloveniji (100 % populacije, vrtec–1. VIO, 4.–9. r.) so izpostavljeni delom. Nizka intenzivnost – branje je le ena izmed številnih kurikularnih dejavnosti.

(2) Cankarjevo tekmovanje (tekmovalni mehanizem): elitna diseminacija – motivirani bralci (ocenjeno 10–15 % populacije učencev, 1.–9. razred) sodelujejo prostovoljno. Visoka intenzivnost – poglobljena analiza, pisanje esaja, tristopenjsko

tekmovanje (šolski → regijski → državni nivo). Državni nivo pomeni najvišjo intenzivnost, ki jo dosežejo le najuspešnejši učenci.

Ta dvojna struktura zagotavlja, kar Juvan (2005: 391) imenuje »moč kanona [...], razpršena v učnih načrtih, učbenikih, čitankah, obveznih branjih«. Univerzalni mehanizem zagotavlja širino (vsi izpostavljeni), tekmovalni mehanizem pa globino (elita se poglobi). Petkratna prisotnost Vidmar (2002/03, 2006/07, 2007/08, 2010/11, 2021/22) v 20-letnem obdobju dokazuje trajnostno kanonično reprodukcijo. To ni enkratni generacijski dogodek, temveč ponavljajoče se vključevanje več študentskih kohort. Juvan (2005: 379) to imenuje »kontinuiteta argumentacije in imaginacije« – vsaka nova generacija učencev znova odkriva dela, jih analizira in o njih piše. Tako učenci, po Juvanu, postanejo kulturni multiplikatorji – šolski kolegi jih sprašujejo za nasvete, njihovi eseji krožijo kot vzorci, njihova interpretacija pa postane referenčna točka. Državni nivo tako ne pomeni le individualnega prestiža, temveč tudi širšo kulturno diseminacija.

4.3 Mednarodna hiperkanonizacija: od nacionalnega h globalnemu

Peter Svetina dosega mednarodno hiperkanonizacijo z dvojnimi statusom finalista za Hans Christian Andersen Award. Dovičeva (2012: 38–39) teoretizacija mednarodne dimenzije kot ključnega razlikovalnega dejavnika med »mednarodnimi zvezdniki figurami« in zgolj nacionalno kanoniziranimi avtorji se empirično potrjuje.

Peter Svetina: kanonizacijska trajektorija po fazah

Kanonizacijo oziroma razvojno pot (trajectory) Petra Svetine je mogoče interpretirati skozi štiri medsebojno povezane faze. V prvi fazi nacionalnega uveljavljanja doseže vrhunec strokovnega priznanja, kar potrjujejo tri nagrade večernica (2013, 2016, 2017). Sledi druga faza nacionalnega statusa, v kateri se njegov opus uveljavi kot del institucionalnega in pedagoškega kanona; to se odraža v vključitvi štirih del v učne načrte, uvrstitvi v Cankarjevo tekmovanje (2017/18) ter prisotnosti v antologiji (2025).

V tretji fazi mednarodnega uveljavljanja avtor preseže nacionalni okvir in vstopi v širši literarni prostor, kar potrujeta dve uvrstitvi med finaliste za nagrado Hans Christian Andersen oziroma IBBY (2020, 2022), s čimer postane edini slovenski

avtor z dvema takšnima nominacijama. Četrto fazo predstavlja globalni effectus (učinek oziroma vpliv), v kateri njegovo delo potrjujejo ključne mednarodne ustanove in nominacije, zlasti IBBY kot eden osrednjih pokazateljev mladinske književnosti in knjižnic, kar utemeljuje njegovo sodobno kanonizacijo na mednarodni ravni.

Primerjalni kontekst potrjuje izjemnost: v slovenski zgodovini ibby/HCA le trije finalisti – Marija Lucija Stupica (2000), Peter Svetina (2020, 2022). Svetina je edini dvakratni finalist. To ni zgolj kvantitativna razlika (2× proti 1×), temveč tudi kvalitativna: ponavljajoče se mednarodno priznanje dokazuje trajno globalno relevantnost, ne zgolj enkratnega uspeha. Vidmar (alma 2×) ter Skubic in Moškrič (brez mednarodnega priznanja) prikazujejo hierarhično strukturo: mednarodna prisotnost ≠ hiperkanonizacija. Hiperkanonizacija zahteva vrhunski status (HCA finalist), ne zgolj nominacije.

4.4 Kanon kot nosilec kulturnega spomina

Popolna kanonizacija štirih avtorjev skozi vse tri mehanizme cultus (konfirmacija, indoktrinacija, prokreativnost) ter dodatna mednarodna hiperkanonizacija (effectus) empirično potrjujejo Juvanovo (2005) teorijo literarnega kanona kot primarnega vektorja prenosa kulturnega spomina.

Juvanovi ključni mehanizmi so operacionalizirani:

A. Kanon kot »skladišče« reprezentativnih del

Večernica deluje kot mehanizem strokovne selekcije elit: v 28-letnem obdobju so le štirje od petindvajsetih nagrajencev prejeli nagrado večkrat, kar priča o visoki selektivnosti presoje. Učni načrt 2025 to selekcijo potrjuje na državni ravni, saj so vsi štirje večkratni nagrajenci vključeni v kurikulum. Cankarjevo tekmovanje pa združuje oba tipa selekcije: strokovno in bralsko, saj dela izbirajo strokovnjaki, sodelovanje pa temelji na motivaciji učencev. Rezultat ni enoplastna, temveč hierarhična kanonizacija z graduiranimi strukturami: Svetina je zastopan s štirimi deli v učnem načrtu, medtem ko ima Moškrič status izbirnega avtorja.

B. Izobraževalni sistem kot mnemotehnika

Juvan (2005: 391) ugotavlja, da »izbrane avtorje in tekste [...] vzdržuje v kulturnem spominu predvsem šolstvo, v razponu od osnovnošolskih abecednikov do univerzitetnih predavanj« in da je »moč kanona razpršena v učnih načrtih, učbenikih, čitankah, obveznih branjih, izpitih, seminarskih in diplomskih nalogah«. Empirični podatki to tezo neposredno potrjujejo.

Učni načrt 2025 zajema učence v 1., 2. in 3. VIO, pri čemer je posebej pomembno obdobje od 6 do 12 let, saj kanonizacijsko uveljavljanje poteka v razvojno najpomembnejšem obdobju.

Cankarjevo tekmovanje podaljšuje to mnemotehnično okrepitev in tako zagotavlja trajnostno kontinuiteto skozi adolescenco. Antologija 2025 s svojim znanstvenim aparatom pa dodaja še raven metabesedilne utrditve. Hkrati se v teh procesih realizira Aristotelova distinkcija med mnēmē in anamnēsis (Juvan 2005: 382–383): pasivno priklicevanje, ki ustreza branju dodeljenih besedil iz učnega načrta, se pri Cankarjevem tekmovanju preoblikuje v aktivno rekonstrukcijo skozi pisanje eseja, kar zagotavlja poglobljeno angažiranje in posledično močnejše mnemotehnično kodiranje.

C. Medbesedilnost → prokreativnost

Antologija 2025 predstavlja sekundarni korpus v smislu Dovičeve prokreativnosti: z združevanjem izvlečkov besedil in znanstvenega aparata uresničuje tisto, kar Juvan (2005: 392) imenuje »samoopisovanje, samodefiniranje kulture«. Mednarodna izdaja v angleškem jeziku, predstavljena na Frankfurtškem knjižnem sejmu 2023 in Bolonjskem otroškem knjižnem sejmu 2024, Antologija tako deluje kot palimpsest v Juvanovem (2005: 382) pomenu besede: v eno metabesedilno celoto vpisuje več kanonskih del in s tem utrjuje kulturni spomin hkrati na besedni in vizualni ravni.

5 Zaključek

Študija potrjuje popolno institucionalno kanonizacijo vseh štirih večkratnih nagrajencev večernice v slovenskem izobraževalnem sistemu. Dovičev (2012) trifazni model (vita → cultus → effectus) se empirično potrjuje:

- vita → opera: 100 % – vsi štirje avtorji so večkratni prejemniki večernice (Svetina 3×, Vidmar, Moškrič, Skubic 2×)
- cultus → konfirmacija: 100 % – vsi štirje avtorji so vključeni v Učni načrt 2025
- cultus → indoktrinacija: 100 % – vsi štirje avtorji so zastopani na Cankarjevem tekmovanju
- cultus → prokreativnost: 100 % – vsi štirje avtorji so vključeni v Antologijo 2025
- effectus: Peter Svetina dosega mednarodno hiperkanonizacijo (HCA finalist 2×)

Študija empirično potrjuje Platonovo metaforo spomina kot »vpisa v knjigo duš« (Juvan 2005: 381–382) in Juvanovo (2005) tezo, da literarni kanon deluje kot primarni prenosni mehanizem kulturnega spomina, študija potrjuje na treh ravneh:

- (1) kanon kot zakladnica – selektivna akumulacija reprezentativnih del;
- (2) izobraževalni sistem kot mnemotehnika – sistematično vpisovanje v spomin;
- (3) medbesedilnost kot prokreativnost – oblikovanje sekundarnega korpusa.

Gre za prvo empirično validacijo Dovičevega modela na konkretnih podatkih slovenskega izobraževalnega sistema. Praktični prispevek: sistematična kartografija kanonizacijskih trajektorij štirih ključnih avtorjev sodobne slovenske mladinske literature.

Viri in literatura

- Jan ASSMANN, 1992: *Das kulturelle Gedächtnis: Schrift, Erinnerung und politische Identität in frühen Hochkulturen*. München: C. H. Beck.
- Bologna Children's Book Fair, 8. april 2024: *Slovenia Paese Ospite d'Onore a Bologna Children's Book Fair 2024* [Sporočilo za javnost]. <https://www.bolognachildrenbookfair.com/>
- Culture of Slovenia, avgust 2025: *Bologna Children's Book Fair 2025*. Pridobljeno avgusta 2025 s <https://www.culture.si/>
- Marijan DOVIČ, 2012: Kanonizacija kulturnih svetnikov: Analitični model. V: Marko JUVAN in Tone SMOLEJ, (ur.): *Kanonizacija kulturnih svetnikov*. Ljubljana: [kraj in založba]. 23–44. <https://www.dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-YGNHTUT6/8396694e-eee5-4899-9304-a13c8cd95b3f/PDF>
- GOV.SI, 20. oktober 2022: *Slovenia officially declared a Guest of Honour at the 2023 Frankfurt Book Fair*. <https://www.gov.si/en/news/>
- Maurice HALBWACHS, 2001: *Kolektivni spomin*. Prev. Drago Rotar. Ljubljana: Studia humanitatis.

- Dragica HARAMIJA, (ur.), 2025: *Antologija sodobne slovenske otroške in mladinske književnosti*. Ljubljana: Društvo slovenskih pisateljev. <https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:doc-2JDXE078>
- ibby Slovenia, b. l.: *Astrid Lindgren Memorial Award*. Pridobljeno 17. maja 2026 s <https://ibby.si/en/awards/alma/>
- ibby Slovenia, b. l.: *Hans Christian Andersen Award*. Pridobljeno 17. maja 2026 s <https://ibby.si/en/hans-christian-andersen-award/>
- Marko JUVAN, 2005: Kulturni spomin in literatura. *Slavistična revija* 53/3. 379–400.
- Renate LACHMANN, 1990: Mnemotechnik und Simulakrum. V: *Gedächtnis und Literatur: Intertextualität in der russischen Moderne*. Frankfurt am Main: Suhrkamp. 13–50.
- Lektoriranje slovenskega besedila je bilo izvedeno s pomočjo InstaText (InstaText, 2026).
- MKC Maribor, 20. november 2025: *Pisateljica za katedrom: Janja Vidmar*. <https://mkc.si/koledar/2025/11/20/pisateljica-za-katedrom-janja-vidmar>
- Oko besede, b. l.: *Pretekli nagrajenci*. <https://www.okobesede.org/pretekli-nagrajenci>
- Osnovna šola Mirna, b. l.: *Tekmovanje za Cankarjevo priznanje*. https://www.os-mirna.si/?page_id=29122
- Osnovna šola Rovte, 28. september 2017: *Cankarjevo tekmovanje*. <https://www.osrovte.si/2017/09/28/cankarjevo-tekmovanje-4/>
- Predmetno-kurikularna komisija, 2025: *Učni načrt z didaktičnimi priporočili: Osnovna šola – prvo vzgojno-izobraževalno obdobje*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.
- Prevod in lektoriranje angleškega besedila je bilo izvedeno s pomočjo Claude AI (Anthropic, 2026).
- RTV Slovenija, 14. marec 2025: *Več kot 50 avtorjev otroške in mladinske književnosti v eni knjigi*. <https://www.rtv slo.si/kultura/knjige/>
- Slovenija Bologna 2024, 2024: *Peter Svetina*. <https://www.sloveniabologna2024.com/en/author/peter-svetina>
- Peter SVETINA, 2012: *Ropotarna*. Ljubljana: Miš.
- Peter SVETINA, 2015: *Kako zorijo ježevci*. Ilustr. Damijan Stepančič. Ljubljana: Miš.
- Peter SVETINA, 2016: *Sosed pod stropom*. Ilustr. Polona Škerl. Ljubljana: Sodobnost International.
- Peter SVETINA, 2021: *Lučka Lučka in senca Senčica*. Ilustr. Damijan Stepančič. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Zavod RS za šolstvo, 7. september 2021: *Priporočila za branje knjig: Tekmovanje s področja slovenščine za učence in dijake za Cankarjevo priznanje in Mehuričke 2021/2022*. <https://www.zrss.si/tekmovanja/>

O avtorici

Prof. dr. **Milena Mileva Blažič** je redna profesorica s področja humanistike, strokovno področje literarne vede na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani. Njeno raziskovalno delo zajema primerjalno mladinsko književnost, slikanice, teorijo pravljic, holokavst, otrokove pravice. Je avtorica dveh angleških monografij: *Comparative Children's Literature* (2021) in *Comparative Analysis of Fairy Tales* (2023). Sodeluje pri mednarodnih raziskovalnih projektih s področja mladinske književnosti, literarne teorije in kulturnega spomina. Njena raziskovalna dela podpira ARIS (Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije).